

ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ

ศจ.สมนึก มนตรีเลิศศรีศรี

บทเรียนสอนใจสำหรับคนที่เข้ากันไม่ได้ในหน่วยงานเดียวกัน เพื่อช่วยให้เจ้านาย ลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน ทำงานร่วมกันได้ โดยอาศัยหลักของคริสเตียน

สำหรับหน่วยงานของคริสเตียนแล้ว เราพบความจริงหลายโอกาสว่าผู้บริหาร และ ผู้ใต้บังคับบัญชามีปัญหาทำงานร่วมกันไม่ได้ เจ้านายมักจะมีเรื่องบ่น ตำหนิ คำว่า โกรธเคืองลูกน้องแต่ ก็ไม่ต่างกันคือ ลูกน้องนั้นจะมีเรื่องในทำนองเดียวกันกับเจ้านาย แม้กระทั่งเพื่อนร่วมงานก็ยังมีโอกาส เกิดเรื่องกันได้ ใครทนกันได้ก็ทนอยู่กันไป แต่ใครทนกันไม่ได้ ก็ต้องลาออกไป เหลือไว้แต่ร่องรอย แห่งความเจ็บช้ำทรวงต่อกัน หน้าที่คริสเตียนที่ทำงานร่วมกันจะหาทางออกเพื่อความเข้าใจกันได้ เราจะ ทำอย่างไรดี

ในความเป็นจริงของมนุษย์นั้นเราพบความจริงว่า ไม่มีใครในโลกนี้สมบูรณ์แบบ ไม่มีใครไม่มี ความบาป ไม่มีใครเป็นผู้บรรลุลักษณะเบื้องสูงถึงขนาดว่าทำอะไรรอบคอบ นำชมเชยถูกต้องไปเสีย หมดในทุกกาลเทศะ ทุกฤดูกาล หากจะค้นในประวัติศาสตร์มนุษยชาติแล้ว มีบุคคลท่านเดียวเท่านั้นที่ดี ที่สุด สมบูรณ์ที่สุด ปราศจากบาปหรือมลทินใด คือพระเยซูคริสต์ของเรานั้นเอง

แม้กระนั้นก็ตาม ในความรู้สึกรักของมนุษย์แล้ว ในเวลานั้นก็ยังมีคนชอบไม่ชอบ รัก ไม่รัก ชม ดี ว่ากล่าวให้ร้ายพระองค์อยู่ร่ำไป ขึ้นอยู่กับว่าใครจะเชื่อว่าพระคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ หาก ให้คนไม่เชื่อพูดเกี่ยวกับพระคริสต์แล้ว เขาคงบอกว่าพระองค์คืออย่างนั้นอย่างนี้หลายต่อหลายประการ แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่ พระองค์ไม่น่าทำอย่างนั้นอย่างนี้ เขาอาจมีทัศนคติว่าทำไมพระคริสต์ต้องมาตาย แทนคนบาป หากเขาเป็นพระเจ้าเสียเอง เขาคงจะจัดการกับคนที่จะมาทำร้ายเขาแล้ว ไม่ปล่อยให้ใคร แผ่นดิน หากเป็นเช่นนั้นแล้วแผนการไถ่บาปของพระเจ้าก็ไม่สำเร็จ

ดังนั้น ในการที่จะว่าใครดี หรือใครไม่ดีนั้น สำหรับมนุษย์แล้ว เราต้องยอมรับว่า ไม่มีใครดี ที่สุด หรือไม่มีใครไม่ดีที่สุด ยกเว้นพระคริสต์เท่านั้นเองดีเลิศสมบูรณ์สูงสุด สำหรับในหน่วยงานของ ท่าน ไม่ว่าจะป็นธุรกิจ ศาสนกิจหรือสาธารณประโยชน์กิจ ให้ท่านยึดข้อคิดอันนี้ คือ

1. การที่จะกล่าวใครดีหรือไม่ดี เามาตรฐานของเรา (มนุษย์) มาเป็นตัววัดไม่ได้ ต้องให้ มาตรฐานแห่งพระคำของพระเจ้ามาเป็นเครื่องวัด จะบอกว่าฉันรู้สึกว่ามันอย่างนั้น อย่างนี้ เาเองไม่ได้
2. จะใช้ระยะเวลาสั้น ๆ มาพิจารณาคนก็ไม่ได้ จะต้องให้เวลาที่จะรู้จักกันและกันมากขึ้น ยิ่ง นานยิ่งดี ยิ่งนานยิ่งพบว่ามีความเข้าอกเข้าใจกันมากขึ้น

3. ในขณะที่เราพบว่าบางคนที่ดีที่สุดนั้น เราต้องทราบ ว่า อาจเป็นช่วงเวลานั้น ๆ ที่คนนั้นสามารถทำอะไรได้ดีเด่น ออกหน้าออกคาน่า นิยมชมชอบก็ได้ แต่ในระยะยาวอาจจะต้องรอคอยดูไปอีก เพราะคนเราเปลี่ยนแปลงกันได้ทั้งในทางที่ดีขึ้น หรือเลวลงก็ได้

4. คนที่ถูกพบว่าเป็นคนไม่ดีในขณะหนึ่ง หรือในโอกาสที่เราไม่ว่าจะเป็นผู้นำ หรือผู้ใต้บังคับบัญชา รู้สึกเกี่ยวกับคนนั้นคนนั้นก็ดี อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจอะไร ที่ทำให้ต้องสูญเสีย หรือแตกแยก หรือให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดออกไปเพราะความอดทนรอคอยเป็นสิ่งสำคัญมาก คนที่อดทนได้ถึงที่สุดจะพบว่า การให้โอกาสกันและกัน นำพาซึ่งประโยชน์แก่กันเสมอ อย่าเพิ่งไล่ลูกน้องออก อย่าเพิ่งชิงลาออก หากเราพบว่าเจ้านายไม่ดี อย่าเพิ่งหมดหวังในเพื่อนร่วมงานที่ทำงานร่วมกันไม่ได้ หาสาเหตุที่ทำอยู่กันต่อไปให้ชัด โดยอาศัยความอดทนใช้หลักพระคำของพระเจ้า เข้ามามีส่วนช่วย “ผู้ใดอดทนได้ถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด”

5. คนเรานั้น เมื่อเปลี่ยนวัย เปลี่ยนเพื่อนร่วมงาน เปลี่ยนสภาพแวดล้อม เปลี่ยนผู้บังคับบัญชา เปลี่ยนระบบ เปลี่ยนวิธีการ ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลงก็ได้ อย่าลืมเด็ดขาด เพราะมีปัจจัยหลายต่อหลายสิ่ง ยกตัวอย่างเรื่องการเปลี่ยนวัยก็ได้ คนที่ประสบความสำเร็จในงานสารพัด ในหน่วยงาน ตั้งแต่เริ่มทำงาน อายุราว 20 ขึ้นไป พอถึงอายุ 40 ขึ้นไปจะเป็นวัยกลางคน ซึ่งจะพบกับความเปลี่ยนแปลงของวัย ทำให้มีความรู้สึกนึกคิด ตัดสินใจอะไรไปในทางบวกหรือลบได้ บางคนทำอะไรพลาด ๆ เมื่อมีประสบการณ์ ความรู้ความอาวุโสมากขึ้น

หากได้รับทราบข้อเท็จจริงเหล่านี้แล้ว จะต้องยอมรับว่า คนไม่ดีหรือคนดีนั้นมีโอกาสเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีและไม่ดีได้ ดังนั้นจึงควรที่จะให้ความอดทน ความหวัง ความเชื่อ ความรักแก่กันและกันบ้าง อย่าคิดว่าคนนั้นคนนี้ไม่มีโอกาสดีขึ้นอีก หรือคนนั้นคนนี้ไม่มีโอกาสเลวร้ายลงอีก อย่าวัดความสำเร็จของคนเพียงแก่ความสำเร็จที่เขากำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน แต่ให้วัดความสำเร็จของเขาด้วยการให้เวลานาน ๆ ในการรู้จักกับตัวเขาให้ดีขึ้น แล้วคนไม่ดีในสายตาของเราก็คงจะไม่ใช่มิใช่ไม่ไปเสมอไป คนดีในสายตาของเราก็คงจะไม่ใช่มิใช่เสมอไป

ความรักนั้นคืออดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบคาย ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพฤติผิด แต่ชื่นชมยินดีเมื่อประพฤติชอบ ความรักทนได้ทุกอย่างแม้ความผิดของคนอื่น และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และทนต่อทุกอย่าง ความรักไม่มีวันสูญสิ้น ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่งคือความเชื่อ ความหวังใจ และความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด คัดจาก 1 โครินธ์ 13